

027. 431

SAJTÓFIGYELŐ

MAGYAR
HIRDETO

BUDAPEST, IX., ULLÓI UT 51

Telefon: 387-748, 340-726

1976 AUG 24

MAGYAR HÍRLAP

Gyermekcsalगतó

244

A könyvek vonzása

Gyermekkor. Az emlékezet vetítővásznára a futball-labda röptéje kerül. A kirángatott karú hajasbaba emléke. A diákcsínyek egyre élénkebb színekkel teli képe. Aztán? Nyaraké a Balatonnál. Meg a Tabán domboldalain a szánkózások fehérsége. Az első, a második, a harmadik egyetlen szerelem emléke. A megszámlálhatatlan mozibajárás. Kacagás Chaplinen, a mellettünk ülön, mindenén és mindenkin.

Gyermekkor. Értelmes tekintetű 12 éves forma fiú a könyv fölé hajol. Szőke fejét könyökével támasztja meg, oldalról olvas. A póz mozdulatlan, a lapozás csak az asztalon pihenő kéz nyugalmat törli meg, de nem az olvasás nyugalmat.

*

A Liszt Ferenc téri gyermekkönyvtár volt az első, mely 1961-ben önálló egységként invitálta a 14 év alatti fiúkat, lányokat. Akkor ez volt a legnagyobb kulturális gyermekintézmény. Ma is. A gyermekkönyvtárak többsége szűk, korszerűtlen, s csak a mostoha körülményeket feledtetni igyekvő könyvtárosok javára írható a számottevő forgalom. Tizennyolc önálló gyermekkönyvtár, tizennyolc egyes és harminc fiókkönyvtár várja Budapestén a 14 éven aluliakat.

Az Írók Könyvesboltjától rövid utcasarok választja el az első gyermekkönyvtárt. Vezetője ismeretében a szakmában.

— Háromezer beiratkozott olvasónk van — mondja **Kepes Ágnes**. — Az otthonról bőséges ismeretanyaggal érkező fiatalokkal és a cigánycsaládok alapképzettségét is nélkülöző gyermekeivel egyaránt találkozhat nálunk. Ebben az értelemben nagyon jó

helyen van a könyvtár: idejárnak a VI. kerület több, és a VII. kerület néhány általános iskolájának gyerekei. És jöllehet a környéken előregedő házak idősebb lakói élnek elsősorban, mégis ennek a könyvtárnak a legnagyobb a forgalma Budapesten. Mi az oka? Talán az, hogy elég időnk, kedvünk volt megszerettetni ezt az intézményt.

Kevés szülő iratja be magától a gyereket. A többséget az iskola „hozza”. A csoportos könyvtárlátogatást sok belépés követi, de a lemorzsolódás, a kampányszerű beiratkozás után szintén nem csekély. Az iskolában ugyanis — tisztelet a kivételeknek — a kötelező látogatáson túl nem sok gondot fordítanak arra, valóban olvasók, s ne csupán névleges tagok legyenek a kisdíákok a könyvtárban.

A Liszt Ferenc téren dolgozó öt könyvtáros pedagógiai érzékét, szakértelmét dicsérik azok a személyes kötődések, melyek az olvasók és a könyvtárosok, a könyvtár között létrejöttek. Az egyik 10 éves kislány Ervin napon egy szál virággal állított be, amelyet Szabó Ervinre emlékeztetve hozott...

A múzeumlátogatások, az író-olvasó találkozók, az előadások, vitakörök, a gyermekkönyvtár munkájának — életének, immár szerves részévé váltak. A felnőttkönyvtárba történő átvezetés még nem. Sokan térnek vissza ide 14—15 esztendőskoruk után is.

*

Egy részlegkönyvtár kétségtelenül előnyösebb helyzetben van. Kőbányán, a Pataki István téri művelődési ház gyermekkönyvtárának tagjai igénybe vehetik sajtójukon kívül a felnőttkönyv-

tárat is, a szépirodalmi, műszaki, folyóiratolvasó és zenei részt egyaránt. Az „átmenet” tehát automatikus.

A VI. kerületben a környezet, s a körülmények, a magát folyamatosan frissíteni igyekvő könyvtár képét, az újjal lépést tartó munka benyomását keltik. Kőbányán a művelődési ház (melyben a könyvtár található) maga az új. S körülötte a leendő városrész még csak a jövő.

A munkáskerület 5000-nél több általános iskolása közül ma 1900-an tagjai a könyvtárnak. Igaz, még egy éve sincs, hogy a kultúrház megnyitotta világos kölcsönző- és olvasótermét, hangulatos meseszobáját az óvodások és iskolások előtt. A környék 117 kisebb-nagyobb üzemének, gyárának dolgozói sorra iratják be ide gyermeküket. A vonzeró oka? Több is van.

— Sokat jelent, hogy míg a szülő a szomszédos felnőttkönyvtárban válogat olvasnivalóban, óvodáskorú kicsinyével mi foglalkozunk. Bevezetjük a meseszobába, ahol a könyvtáros olvas fel vagy beszélget velük, a gyerek képeskönyvekkel, betűkkel ismerkedhet — mondja **Jakubec Ilona**, a gyermekkönyvtár vezetőnöje. — A következő korosztály, az alsó tagozatosok számára „kicsik klubját” szerveztünk, szellemi játékokkal, bábelőadással, vetítéssel, komoly beszélgetéssel. A felső tagozatosoknak magyar- és történelemórákat tartottak a könyvespolcok között. Jövőre igyekszünk elfogadtatni a pedagógusokkal e kör kibővítését: vagyis a földrajz- és biológiaórák „behozatalát” is. A gyerekek egész jövőjében meghatározó lehet, ha tudják, milyen kérdésre milyen forrásmunka adhat választ.

Gáspár Róbert